

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 7. septembra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Nekalé obchodné praktiky — Smernica 2005/29/ES — Články 5 a 7 — Viazaná ponuka — Predaj počítača vybaveného predinštalovaným softvérom — Podstatná informácia týkajúca sa ceny — Klamlivé opomenutia konania — Nemožnosť spotrebiteľa zaobstarať si rovnaký model počítača, ktorý by nebol vybavený softvérom“

Vo veci C-310/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) zo 17. júna 2015 a doručený Súdnemu dvoru 25. júna 2015, ktorý súvisí s konaním:

Vincent Deroo-Blanquart

proti

Sony Europe Limited, právna nástupkyňa Sony France SA,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory D. Šváby, sudcovia J. Malenovský a M. Safjan (spravodajca),

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- V. Deroo-Blanquart, v zastúpení: P. Rémy-Corlay, avocat,
- Sony Europe Limited, právna nástupkyňa Sony France SA, v zastúpení: P. Spinosi, avocat,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, J. Traband a S. Ghiandoni, splnomocnení zástupcovia,
- belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux a J. Van Holm, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a S. Šindelková, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

— Európska komisia, v zastúpení: D. Roussanov, M. Van Hoof a K. Herbout-Borczak, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 5 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Vincentom Deroom-Blanquartom, bydliskom vo Francúzsku, a Sony Europe Limited (ďalej len „Sony“), právnou nástupkyňou Sony France SA, so sídlom vo Francúzsku, vo veci obchodnej praktiky spočívajúcej v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 V zmysle odôvodnení 13, 14, 17 a 18 smernice 2005/29:
  - „(13) ... Tento jednotný spoločný všeobecný zákaz ustanovený touto smernicou sa... týka nekalých obchodných praktík, ktoré narušujú ekonomické správanie spotrebiteľov. ... Všeobecný zákaz je vypracovaný na základe pravidiel pre dva druhy obchodných praktík, ktoré sú zďaleka najbežnejšie, a to klamlivé obchodné praktiky a agresívne obchodné praktiky.
  - (14) Je žiaduce, aby klamlivé obchodné praktiky zahŕňali tieto praktiky vrátane klamlivej reklamy, ktorá tým, že spotrebiteľa uvádza do omylu, bráni mu urobiť kvalifikovanú, a tým aj efektívnu voľbu. V súlade s právom a praxou členských štátov o klamlivej reklame rozdeľuje táto smernica klamlivé praktiky na klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania. V súvislosti s opomenutím konania stanovuje táto smernica obmedzený počet kľúčových informácií, ktoré spotrebiteľ potrebuje na to, aby mohol urobiť kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii. ...
  - ...
  - (17) Je žiaduce, aby tie obchodné praktiky, ktoré sú za každých okolností nekalé, boli identifikované, aby sa poskytla väčšia právna istota. Príloha I preto obsahuje úplný výpočet všetkých týchto praktík. Toto sú jediné obchodné praktiky, ktoré môžu byť považované za nekalé bez toho, aby boli jednotlivito posudzované podľa ustanovení článkov 5 až 9. ...
  - (18) ... V súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov, ako ho vykladal Súdny dvor...“

4 Článok 2 tejto smernice s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

...

c) ‚produkt‘ je akýkoľvek tovar alebo služba...;

d) ‚obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom‘ (ďalej tiež ‚obchodné praktiky‘) sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom;

e) ‚podstatné narušenie ekonomického správania spotrebiteľa‘ je využitie obchodnej praktiky na značné narušenie schopnosti spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie, čo spôsobí, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil;

...

h) ‚odborná starostlivosť‘ je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi a/alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti;

i) ‚výzva na kúpu‘ je akákoľvek obchodná komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov produktu a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie, a tým umožňuje spotrebiteľovi uskutočniť kúpu;

...

k) ‚rozhodnutie o obchodnej transakcii‘ je akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok produkt kúpi, vykoná zaň platbu vcelku alebo v častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať alebo uplatní zmluvné právo vo vzťahu k produktu bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania;

...“

5 Článok 3 uvedenej smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.“

6 Článok 4 tej istej smernice s názvom „Vnútrotržný trh“ stanovuje:

„Členské štáty neobmedzia slobodu poskytovať služby ani neobmedzia voľný pohyb tovarov z dôvodov, ktoré spadajú do oblasti, ktorú aproximuje táto smernica.“

7 Článok 5 smernice 2005/29 s názvom „Zákaz nekalých obchodných praktík“ znie:

„1. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

2. Obchodná praktika je nekalá, ak:

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti

- a
- b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

...

4. Za nekalé obchodné praktiky sa považujú najmä tie, ktoré:

- a) sú klamlivé v zmysle článkov 6 a 7,

alebo

- b) sú agresívne v zmysle článkov 8 a 9.

5. Príloha I obsahuje výpočet tých obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé. ...“

- 8 Článok 6 tejto smernice s názvom „Klamlivé činnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia, uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia vecne správna vo vzťahu k jednému alebo viacerým nasledujúcim prvkom, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil:

...“

- 9 Článok 7 uvedenej smernice s názvom „Klamlivé opomenutia konania“ uvádza:

„1. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku, opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

2. Za klamlivé opomenutie sa taktiež považuje, ak obchodník skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, vzhľadom na okolnosti popísané v uvedenom odseku, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ak už nie je zrejmý z kontextu, a tam, kde v jednom alebo druhom prípade toto spôsobí alebo je pravdepodobné, že spôsobí, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

...

4. V prípade výzvy na kúpu sa za podstatné považujú nasledujúce informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu:

- a) hlavné vlastnosti produktu, v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu;

...

c) cena vrátane daní, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne stanoviť vopred, spôsob, ktorým sa vypočíta, ako aj v prípade, že je to vhodné, všetky ďalšie náklady na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno rozumne stanoviť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady;

...“

- 10 Príloha I smernice 2005/29, ktorá obsahuje zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, uvádza v bode 29 medzi agresívnymi obchodnými praktikami túto praktiku:

„Žiadanie spotrebiteľa, aby vykonal okamžité alebo odložené platby za produkty dodané obchodníkom... pričom si ich spotrebiteľ neobjednal... (zotrvačný predaj).“

Francúzske právo

- 11 Článok L. 111-1 code de la consommation (spotrebiteľský zákonník) v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej stanovoval:

„Každý obchodník predávajúci tovar alebo poskytujúci služby je pred uzavretím zmluvy povinný umožniť spotrebiteľovi dozvedieť sa hlavné vlastnosti výrobku alebo charakter služby.“

- 12 Článok L. 111-3 prvý odsek tohto zákonníka v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej upravoval:

„Každý predajca výrobku alebo poskytovateľ služieb musí označením, etiketou, zobrazením alebo iným vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa o cenách, prípadných obmedzeniach zmluvnej zodpovednosti a osobitných podmienkach predaja, a to spôsobmi stanovenými výnosmi ministra...“

- 13 Podľa článku L. 120-1 spotrebiteľského zákonníka v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej:

„Nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika je nekalá, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, vo vzťahu k výrobku alebo službe.

...

II. – Osobitne nekalé obchodné praktiky predstavujú klamlivé obchodné praktiky definované v článkoch L. 121-1 a L. 121-1-1 a agresívne obchodné praktiky definované v článkoch L. 122-11 a L. 122-11-1.“

- 14 Článok L. 121-1 tohto zákonníka v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej stanovoval:

„I. – Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak k nej dochádza za jednej z týchto okolností:

...

2. Spočíva v takých tvrdeniach, údajoch alebo prezentovaní, ktoré sú nepravdivé alebo môžu uvádzať do omylu...

...

II. – Obchodná praktika je tiež klamlivá, ak vzhľadom na obmedzenia použitého komunikačného prostriedku a okolnosti, za akých k nej dochádza, opomenie uviesť podstatnú informáciu alebo ju skreslí, či poskytne nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom, alebo ak neoznami skutočný obchodný účel obchodnej praktiky, ak už nie je zrejmý z kontextu.

...

V každej obchodnej komunikácii predstavujúcej výzvu na kúpu a určenej spotrebiteľovi, uvádzajúcej cenu a vlastnosti výrobku alebo charakter služby, sa za podstatné považujú tieto informácie:

1. Hlavné vlastnosti tovaru alebo charakter služby;

...

3. Informácia o cenách vrátane daní a o nákladoch na dopravu, ktoré znáša spotrebiteľ, alebo o spôsobe ich výpočtu, ak ich nemožno stanoviť vopred;

...

III. Bod I sa uplatní na praktiky, ktoré sa týkajú obchodníkov.“

15 Článok L. 122-1 prvý odsek spotrebiteľského zákonníka v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej stanovoval:

„Zakazuje sa odmietnutie predaja tovaru alebo dodania služby spotrebiteľovi bez oprávneného dôvodu, ako aj podmieňovanie predaja určitého výrobku zakúpením povinného množstva alebo súčasným zakúpením iného výrobku alebo inej služby, či podmieňovanie poskytnutia určitej služby poskytnutím inej služby alebo zakúpením určitého tovaru.“

16 Článok L. 122-1 prvý odsek tohto zákonníka v znení platnom a účinnom od 19. mája 2011 do 30. júna 2016 stanovoval:

„Zakazuje sa odmietnutie predaja tovaru alebo dodania službu spotrebiteľovi bez oprávneného dôvodu, ako aj podmieňovanie predaja určitého výrobku zakúpením povinného množstva alebo súčasným zakúpením iného výrobku alebo inej služby, či podmieňovanie poskytnutia určitej služby poskytnutím inej služby alebo zakúpením určitého tovaru, pretože také podmieňovanie predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle článku L. 120-1.“

17 Článok L. 122-3 prvý odsek tohto zákonníka v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej stanovoval:

„Dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb bez ich predchádzajúceho objednania spotrebiteľom sú zakázané, ak sa za ne požaduje platba. Spotrebiteľa, ktorému bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba v rozpore s týmto zákazom, nemožno zaviazať na splnenie nijakej povinnosti.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Zo spisu v spore vo veci samej vyplýva, že pán Deroo-Blanquart si zakúpil vo Francúzsku prenosný počítač značky Sony, model VAIO VGN-NR38E, ktorý bol vybavený predinštalovaným softvérom, a to jednak operačným systémom Microsoft Windows Vista vo verzii Home Premium a jednak viacerými ďalšími aplikáciami.

- 19 Pri prvom použití tohto počítača pán Deroo-Blanquart odmietol súhlasiť s „licenčnou zmluvou s koncovým užívateľom“ (EULA) operačného systému, ktorá sa mu zobrazila na obrazovke tohto počítača, a 30. decembra 2008 požiadal Sony o vrátenie časti kúpnej ceny tohto počítača zodpovedajúcej cene predinštalovaného softvéru.
- 20 Listom z 8. januára 2009 Sony odmietla túto sumu vrátiť, pričom tvrdila, že počítače VAIO tvoria spolu s predinštalovaným softvérom ucelenú ponuku, ktorá sa nedá rozdeliť. Dňa 15. apríla 2009, po výmene ďalšej korešpondencie, Sony navrhla pánovi Deroovi-Blanquartovi odstúpiť od kúpnej zmluvy a vrátiť mu celú výšku kúpnej ceny, t. j. 549 eur, ak jej vráti kúpený tovar.
- 21 Pán Deroo-Blanquart s týmto návrhom nesúhlasil a podaním zo 17. februára 2011 žaloval Sony na tribunal d'instance d'Asnières (Súd Asnières, Francúzsko) na zaplatenie sumy 450 eur ako paušálnej sumy za predinštalovaný softvér a sumy 2 500 eur ako náhrady ujmy, ktorá mu bola spôsobená z dôvodu nekalých obchodných praktík.
- 22 Rozsudkom z 13. septembra 2012 tribunal d'instance d'Asnières (Súd Asnières) všetky žalobné návrhy pána Derooa-Blanquarta zamietol.
- 23 Pán Deroo-Blanquart podal proti tomuto rozsudku odvolanie na Cour d'appel de Versailles (Odvolací súd Versailles, Francúzsko).
- 24 Rozsudkom z 5. novembra 2013 tento súd potvrdil rozsudok, ktorý bol predmetom odvolania, pričom konštatoval, že predmetný predaj nepredstavuje nekalú obchodnú praktiku núteného predaja, ktorý je zakázaný za každých okolností, ani nekalú obchodnú praktiku viazaného predaja, a napokon ani klamlivú či agresívnu obchodnú praktiku.
- 25 Pán Deroo-Blanquart sa proti rozsudku Cour d'appel de Versailles (odvolací súd Versailles) odvolal na Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko).
- 26 Po tom, ako Cour de cassation (Kasačný súd) uviedol, že ustanovenia platného vnútroštátneho práva spadajú do pôsobnosti smernice 2005/29, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
  - „1. Majú sa články 5 a 7 smernice 2005/29 vykladať v tom zmysle, že viazaná ponuka, ktorá spočíva v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom, predstavuje nekalú obchodnú praktiku, konkrétne klamlivú obchodnú praktiku, v prípade, že výrobca počítača prostredníctvom svojho ďalšieho predajcu poskytol informácie o všetkých súčiastiach predinštalovaného softvéru, no neuviedol presnú cenu každej z týchto súčastí?
  2. Má sa článok 5 smernice 2005/29 vykladať v tom zmysle, že viazaná ponuka, ktorá spočíva v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom, predstavuje nekalú obchodnú praktiku v prípade, že výrobca nedáva spotrebiteľovi inú možnosť, ako akceptovať tento softvér alebo odstúpiť od kúpnej zmluvy?
  3. Má sa článok 5 smernice 2005/29 vykladať v tom zmysle, že viazaná ponuka, ktorá spočíva v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom, predstavuje nekalú obchodnú praktiku v prípade, že spotrebiteľ nemá možnosť zaobstarať si u rovnakého výrobcu počítač, ktorý by nebol vybavený softvérom?“

O prejudiciálnych otázkach

O druhej a tretej otázke

- 27 Vnútroštátny súd sa svojou druhou a treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne a v prvom rade, v podstate pýta, či obchodná praktika spočívajúca v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom bez možnosti spotrebiteľa zaobstarať si rovnaký model počítača, ktorý by nebol vybavený predinštalovaným softvérom, predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2005/29.
- 28 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že viazané ponuky, ktoré spočívajú v spojení aspoň dvoch rozdielnych tovarov alebo služieb do jednej ponuky, predstavujú obchodné konanie, ktoré patrí jednoznačne do oblasti obchodnej stratégie hospodárskeho subjektu a priamo súvisí s jeho podporou odbytu a predaja. Z toho vyplýva, že tieto ponuky predstavujú obchodné praktiky v zmysle článku 2 písm. d) smernice 2005/29 a v dôsledku toho spadajú do jej pôsobnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, EU:C:2009:244, bod 50).
- 29 Navyše ako výslovne spresňuje odôvodnenie 17 smernice 2005/29, len obchodné praktiky uvedené v taxatívnom zozname nachádzajúcom sa v prílohe I tejto smernice možno považovať za nekalé za každých okolností bez toho, aby ich bolo potrebné jednotlivo posudzovať podľa ustanovení článkov 5 až 9 danej smernice (rozsudok z 19. septembra 2013, CHS Tour Services, C-435/11, EU:C:2013:574, bod 38 a citovaná judikatúra).
- 30 Súdny dvor už v tejto súvislosti rozhodol, že viazané ponuky sa nenachádzajú medzi praktikami uvedenými v prílohe I smernice 2005/29 a že táto smernica odporuje všeobecnému a preventívnemu zákazu viazaných ponúk bez ohľadu na akékoľvek overenie ich nekalého charakteru so zreteľom na kritériá stanovené v článkoch 5 až 9 danej smernice (rozsudok z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, EU:C:2009:244, body 57 a 62).
- 31 Prípadnú nekalú povahu obchodných praktík ako vo veci samej treba preto preskúmať s ohľadom na obsah a všeobecnú štruktúru článkov 5 až 9 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, EU:C:2009:244, bod 58).
- 32 V tejto súvislosti možno obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2005/29 považovať za nekalú, len ak sú splnené dve podmienky, a to jednak že táto praktika je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a jednak že podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku (pozri rozsudok z 19. decembra 2013, Trento Sviluppo a Centrale Adriatica, C-281/12, EU:C:2013:859, bod 28). V tomto kontexte treba pripomenúť, že v súlade s odôvodnením 18 tejto smernice táto smernica berie za kritérium priemerného spotrebiteľa takého spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pričom zohľadňuje sociálne, kultúrne a jazykové faktory.
- 33 V prvom rade sa teda otvára otázka, či obchodník, ktorý za okolností ako vo veci samej ponúka predaj iba počítačov vybavených predinštalovaným softvérom, postupuje v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorá je v článku 2 písm. h) smernice 2005/29 definovaná ako úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, a ktorá zodpovedá čestnej obchodnej praxi a/alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti.
- 34 Treba preto overiť, či pri konaní obchodníka došlo k prípadnému porušeniu čestnej obchodnej praxe alebo všeobecnej zásady dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti jeho činnosti, ktorú v prejednávanej veci predstavuje výroba výpočtovej techniky určenej pre širokú verejnosť, so zreteľom na legitímne očakávania priemerného spotrebiteľa.

- 35 V prejednávanej veci z vnútroštátneho rozhodnutia najmä vyplýva, že predaj počítačov vybavených predinštalovaným softvérom spoločnosťou Sony zodpovedá – ako vyplýva z analýzy dotknutého trhu – očakávaniam veľkej časti spotrebiteľov uprednostňujúcich nadobudnutie takto vybaveného počítača a jeho okamžité používanie pred nadobudnutím samostatne počítača a samostatne softvéru. Z daného rozhodnutia tiež vyplýva, že predtým, než pán Deroo-Blanquart pristúpil ako spotrebiteľ ku kúpe počítača vo veci samej, bol prostredníctvom predajcu Sony riadne informovaný o existencii predinštalovaného softvéru na tomto počítači a o presných vlastnostiach každej zo súčastí tohto softvéru. Napokon po zakúpení a pri prvom použití daného počítača spoločnosť Sony ponúkla pánovi Deroovi-Blanquartovi možnosť, že buď vysloví súhlas s „licenčnou zmluvou s koncovým používateľom“, aby mohol používať daný softvér, alebo odstúpi od kúpnej zmluvy.
- 36 V tomto ohľade Súdny dvor už spresnil, že viazaná ponuka rôznych výrobkov a služieb môže splniť podmienky lojálnosti stanovené smernicou 2005/29 najmä prostredníctvom správneho informovania spotrebiteľa (pozri rozsudok z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, EU:C:2009:244, bod 66).
- 37 V tejto súvislosti treba uviesť, že také okolnosti, aké boli uvedené v bode 35 tohto rozsudku, t. j. najmä správne informovanie spotrebiteľa, súlad viazanej ponuky s očakávaniami veľkej časti spotrebiteľov, ako aj možnosť ponúknutá spotrebiteľovi súhlasiť so všetkými okolnosťami tejto ponuky alebo odstúpiť od kúpnej zmluvy, môžu zodpovedať požiadavkám čestnej obchodnej praxe alebo všeobecnej zásade dobrej viery v oblasti výroby výpočtovej techniky určenej širokej verejnosti, ktorými obchodník preukázal vynaloženie starostlivosti voči spotrebiteľovi. V dôsledku toho vnútroštátnemu súdu prináleží, aby v rámci svojho celkového posúdenia všetkých okolností vo veci samej preskúmal, či boli dodržané požiadavky odbornej starostlivosti.
- 38 Následne treba preskúmať, či obchodná praktika spočívajúca v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom bez možnosti spotrebiteľa zaobstarať si rovnaký model počítača, ktorý by nebol vybavený predinštalovaným softvérom, spôsobuje alebo môže spôsobiť zmenu ekonomického správania priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku, t. j. v zmysle článku 2 písm. e) smernice 2005/29 značne narušiť jeho schopnosť urobiť kvalifikované rozhodnutie, z čoho vyplýva, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.
- 39 V tejto súvislosti z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že ako bolo uvedené v bode 35 tohto rozsudku, spotrebiteľ bol pred vykonaním kúpy riadne informovaný, že model počítača, o ktorý ide vo veci samej, sa bez predinštalovaného softvéru nepredáva.
- 40 Pokiaľ ide o vysvetlenia dané spotrebiteľovi, treba zdôrazniť, že informácie poskytnuté pred uzavretím zmluvy o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia majú pre spotrebiteľa zásadný význam. Najmä na základe týchto informácií sa tento spotrebiteľ rozhoduje, či sa chce zmluvne zaviazat' obchodníkovi v súlade s podmienkami, ktoré tento obchodník vopred pripravil (rozsudok z 30. apríla 2014, Kásler a Káslerne Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, bod 70).
- 41 V rámci preskúmania druhej podmienky stanovenej v článku 5 ods. 2 smernice 2005/29 vnútroštátnemu súdu teda prináleží určiť, či za takých okolností ako vo veci samej, t. j. keď spotrebiteľ bol riadne informovaný pred vykonaním kúpy, že model počítača, ktorý bol predmetom predaja, sa bez predinštalovaného softvéru nepredáva, a z tohto dôvodu sa mohol slobodne rozhodnúť pre model počítača od inej značky s porovnateľnými technickými vlastnosťami, ktorý sa predával bez softvéru alebo s iným softvérom, bola schopnosť tohto spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii značne narušená.
- 42 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že obchodná praktika spočívajúca v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom bez možnosti spotrebiteľa zaobstarať si rovnaký model počítača, ktorý by nebol vybavený predinštalovaným softvérom, nepredstavuje sama osebe nekalú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 2 smernice

2005/29, pričom takú praktiku by predstavovala len vtedy, keby bola v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušovala alebo bola spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k danému výrobku, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu s ohľadom na osobitné okolnosti sporu vo veci samej.

O prvej otázke

- 43 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v rámci viazanej ponuky, ktorá spočíva v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom, neexistencia informácie o cene každej zo súčastí tohto softvéru predstavuje klamlivú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 4 písm. a) a článku 7 smernice 2005/29.
- 44 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 5 ods. 4 písm. a) tejto smernice stanovuje, že klamlivé obchodné praktiky sa môžu vyskytovať vo forme klamlivých činností v zmysle článku 6 uvedenej smernice alebo klamlivých opomenutí konania v zmysle jej článku 7.
- 45 Podľa článku 7 ods. 1 smernice 2005/29 sa teda obchodná praktika považuje za klamlivú, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku, opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 7 ods. 4 písm. c) tejto smernice uvádza, že informácia o cene vrátane daní sa považuje za podstatnú.
- 46 Zo znenia tohto ustanovenia preto vyplýva, že za podstatnú informáciu sa považuje cena výrobku ponúkaného na predaj, t. j. celková cena výrobku, a nie cena každej z jeho zložiek. Z uvedeného vyplýva, že toto ustanovenie ukladá obchodníkovi povinnosť oznámiť spotrebiteľovi celkovú cenu dotknutého výrobku.
- 47 Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, v prejednávanej veci bola pánovi Deroovi-Blanquartovi celková cena zostavy zloženej z počítača vybaveného predinštalovaným softvérom oznámená. Vnútroštátny súd sa však snaží zistiť, či v konkrétnom prípade viazanej ponuky vzťahujúcej sa na počítač a viaceré súčasti predinštalovaného softvéru, ceny jednotlivých súčastí tvoriacich zostavu, ktorá je predmetom takej ponuky, môžu tiež predstavovať podstatné informácie.
- 48 V tejto súvislosti bez ohľadu na skutočnosť, že informácia o súčastiach celkovej ceny sa nenachádza medzi informáciami, ktoré článok 7 ods. 4 smernice 2005/29 považuje za podstatné, treba zdôrazniť, že v súlade s odôvodnením 14 tejto smernice podstatnú informáciu predstavuje kľúčová informácia, ktorú spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii.
- 49 Okrem toho z článku 7 ods. 1 uvedenej smernice vyplýva, že podstatná povaha informácie sa musí posúdiť v závislosti od kontextu, do ktorého patrí obchodná praktika, a vzhľadom na všetky jej vlastnosti.
- 50 Ako bolo uvedené v prejednávanej veci v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, počítač, ktorý bol predmetom predaja vo veci samej, sa v každom prípade predával len vybavený predinštalovaným softvérom. Vzhľadom na odpoveď na druhú a tretiu otázku taká obchodná praktika nepredstavuje sama osebe nekalú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2005/29.
- 51 V dôsledku toho so zreteľom na kontext viazanej ponuky spočívajúcej v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom neuvedenie ceny každej zo súčastí tohto softvéru nemôže narušiť schopnosť spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie a ani ho nemôže viesť k tomu, že urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Cena každej zo súčastí tohto softvéru teda nepredstavuje podstatnú informáciu v zmysle článku 7 ods. 4 smernice 2005/29.

- 52 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že v rámci viazanej ponuky, ktorá spočíva v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom, neexistencia informácie o cene každej zo súčastí tohto softvéru nepredstavuje klamlivú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 4 písm. a) a článku 7 smernice 2005/29.

O trovách

- 53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

- 1. Obchodná praktika spočívajúca v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom bez možnosti spotrebiteľa zaobstaráť si rovnaký model počítača, ktorý by nebol vybavený predinštalovaným softvérom, nepredstavuje sama osebe nekalú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pričom takú praktiku by predstavovala len vtedy, keby bola v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušovala alebo bola spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k danému výrobku, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu s ohľadom na osobitné okolnosti sporu vo veci samej.**
- 2. V rámci viazanej ponuky, ktorá spočíva v predaji počítača vybaveného predinštalovaným softvérom, neexistencia informácie o cene každej zo súčastí tohto softvéru nepredstavuje klamlivú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 ods. 4 písm. a) a článku 7 smernice 2005/29.**

Podpisy